

[Finansministeren]

sammensætning vil have en overordentlig fornuftig virkning på fornyelsen af bilparken og på forbedring af miljøet, og derfor er det lykkeligt, at det har kunnet lade sig gøre at gennemføre det i så stor hast her i Folketinget.

Pensionisterne har været nævnt. Det bliver de i alle disse debatter. Derfor er det vel også nødvendigt endnu en gang at sige: Pensionisterne rammes ikke, pensionisterne behandles rimeligt, ja, de behandles godt. Selv før den realindkomstfremgang, der ligger i reguleringen fra 1993 til 1994 af selve pensionerne, og som også giver dækning for pensionisternes grønne afgifter, er det 95-96 pct. af alle de husstande, der er pensionister i, der får forbedringer ved regeringens reformer. De 4 pct., der taber, taber ikke, fordi de er pensionister. De taber som andre tabere i skattereformen, fordi de har helt usædvanlige kombinationer af indkomst og fradrag, da fradragprocenten er meget høj. Mange af dem er folk, der har noget husgæld, og de er selvfølgelig hjulpet af et andet fænomen, som spiller en ganske stor rolle i økonomien i øjeblikket, nemlig muligheden for at omlægge gamle højt forrentede lån til nye læn-gereløbende lavt forrentede lån.

Regeringen har på det seneste med præcision lavet et tillæg til skattereform og pensionsreform, hvor vi hjælper en gruppe, som ikke var udpræget tabere, men som ikke havde fået de samme fordele ved skattereformen som andre i samme indkomstklasse, nemlig den type af familier, hvor der er en nøgen folkepension eller førtidspension hos den ene ægtefælle og en forholdsvis lav arbejdsindkomst hos den anden ægtefælle.

Dette forslag retter op på den økonomiske situation for næsten 50.000 familier her i landet, og det gør det for erhvervsindkomster for den ægtefælle, der er i arbejde, op til lidt under 200.000 kr. ud fra den betragtning, at dér, hvor indkomsten er større, indeholder skattereformen og dens muligheder for overførsel af skattefordele en kompensation, som er rigelig.

Så har der også i dag antydningssvis været diskussion om, at regeringen har sparet på de 4.000-6.000 mennesker, der er over 70 år, og som fortsat er i arbejde. De får ikke automatisk det fulde grundbeløb. De bliver ligestillet med deres artsfæller blandt de 67-69-årige, som firkløverregeringen allerede i 1982 bragte ind under nøjagtig den ordning, som nu kommer

til at gælde for alle, der er fyldt 67 år, nemlig at der ikke er nogen modregning i grundbeløbet for nogen form for opsparing, for nogen form for pension, for nogen form for ægtefælleindkomst, men der er en modregning, hvis man som enlig tjener over 106.000 kr. i egen arbejdsindkomst, og det svarer til for de lavest lønnede, at man kan have op til 27 timer om ugen uden at få modregnet en eneste krone i grundbeløbet.

Dermed har regeringen også fuldt levet op til og vil fortsat konsekvent leve op til, at grundbeløbet skal være, som vi har sagt det, det faste fundament for al pensionsopsparing. Man skal vide, hvad man har at rette sig efter, hvis man går på pension som 67-årig eller mere og lægger an til at have en pensionsopsparing at supplere med.

Det er også en misforståelse, som nogen viderebragte i dag, at vi har forringet vilkårene for pensionsopsparing. Faktisk er situationen, at pensionsopsparing bliver stærkt begunstiget i de kommende år, så at de, der har en indtægt ved siden af folkepensionen, skattemæssigt begunstiges af, at de får en lettelse på deres trækprocent på linje med alle os andre, men ikke kommer til at betale det selv, sådan som vi gør, der er i arbejde, via et arbejdsmarkedsbidrag.

Hr. Niels Anker Kofoed var på et tidspunkt sidst i debatten inde på situationen på Bornholm. Jeg har meget forståelse for de særlige problemer på Bornholm. Som hr. Niels Anker Kofoed vist godt forudså det, kan jeg se flere problemer end løsningsmuligheder i ideen om at undtage Bornholm helt eller delvis fra statskat, men jeg hæftede mig ved en særlig detalje i hr. Niels Anker Kofoeds indlæg, nemlig betragtningen om fraværet af en regionalbank efter Bornholmerbankens forlis.

Jeg forstod godt de synspunkter og forstår godt de vanskeligheder, der på ethvert punkt i landet vil være, når en for en egn dominerende pengeinstitution af en eller anden grund kommer i vanskeligheder. Vi har situationen nu med Varde Bank, og jeg tror ikke, der vil være meget forståelse i Ribe Amt, hvis Venstre og De Konservative prøver at unddrage kunderne og låntagerne i Varde Bank en fornuftig løsning som den, Nationalbanken på det offentlige vegne har forhandlet igennem, men som forudsætter, at Folketingets Finansudvalg godkender et aktstykke om statslig garanti.